

NE'MA PAWLOS TÎTOR'A

Pêşgotin

Tîto bawermendekî yûnan^f bû, ew heval-xebatekî Pawlosî gelekî kêrhatî bû, nava qulixê şandîtiya^f wîda (Korint'î II, 2:13; 7:5-16; 8:6, 16, 23; 12:18; Galatî 2:3; Tîmot'êyo II, 4:10). Pawlos vê ne'mê alik'arê xweyî cahilr'a dişîne, gava ew Kirêtayêda mabû, ku serwêrtiyê şixulê civînê^f bike.

Ne'mêda sê pirsêd mezin hene:

1. Pawlos tîne bîra Tîto, ku gerekê serwêrêd civînê çawa bin, îlahî^f nava kirêtîyada, ku r'abûn-r'ûniştina wan ne qenc bû.
2. T'emîyêd bona Tîto, ku ew hînkirina saxlem h'emûya hîn ke, awa gotî kalemêr û pîrejina, xort û xulama. Pîrejin jî gerekê hindava xweda k'ulfetêd^f cahil hîn kin.
3. T'emî bona r'abûn-r'ûniştina bawermenda, ku t'evî h'emûya ew milûk, dilsax û şîrin bin, ji k'în û mixenetiye^f dûr bin, nava de'w-dozada nîbin û xwe ji cudebûnêd civînê dûr bigirin.

Serecema fikira ne'mê

Pêşgotin (1:1-4)

Serwêrêd civînê û borcê wan (1:5-16)

Borcêd her bawermendê nava civînêda (2:1-15)

Şîret, t'emî û hînkirin (3:1-11)

Paşgotin (3:12-15)

Silavkirin

1 ¹Ji Pawlosê xulamê Xwedê û şandiyê^f Îsa Mesîh, bona

pêşdaçûyîna bawerîya^f bijartiyêd Xwedê û zanebûna ser r'astiyê, anegorî xwedenasîyê, ²usa jî bona wê gumana jîyîna^f h'eta-h'etayê

gazîkirî*. Bona wê jîyînê, Xwedêyê xweyê gotina Xwe**, hê dewrêd berêda soz daye ³ û wextê xweda gotina Xwe bi dannasînîyê da e'yankirinê, ya ku li min hate spartinêf, bi e'mirê Xwedêyê Xilazkirêf me.

⁴Tîtor'a, lawê xweyî heq-h'elalî bawerîya meye t'omerîda:

De bira k'eremf û e'dilayîya Xwedêyê Bavf û Mesîh Îsa Xilazkirêf me li te be.

Sixulê Tîto Kirêtayêda

⁵Bona wê yekê min tu li Kirêtayê hiştî, wekî çî kêmasî hebin bînî sêrîf û her bajarekîda berpîrsîyara k'îfş kî, çawa min ev t'emî li te kir: ⁶Gerekê berpîrsîyar bêlek'e be, mêrê jinekê be, zar'êd wî bawermend bin, yêd ku bona avîtîyê yan jî bona neguhdarîyê nek'etine nava dev-dirana. ⁷Belê serwêr çawa malkîrê Xwedê, gerekê bêlek'e be: Ne serh'işk, ne hêrs, ne pey şeravê k'etî, ne sir'tûk, ne

pey k'eda h'eramf, ⁸lê mêvanh'iz, xêrxwaz, aqilda giran, ser heqîyê, Xwedêr'a dayî, xwegirtî. ⁹Gerekê wê gotina amin qewîn bigire, çawa ku hîn bûye, wekî bikaribe bi hînkirina saxlem dil bide yêd mayîn û şaşîyêd miqabila bide r'ûyê wan.

¹⁰Yêd xweserîxwe gelek in, yêd xeberp'ûçf û derewîn, îlahîf ewêd ku ji nava cihûyada^{f*} ne. ¹¹Gerekê dengê yêd usa bidine bir'inê, çimkî ew mala lap xirab dikin, tiştêd necayîz hîn dikin û vê yekê bona k'ara xweye h'eram dikin. ¹²Ji kirêtîya hema xût zanekî* wan jî gotîye:

«Kirêtî t'imê derewîn in,
ew r'e'wirêd xirab in,
û p'ir'xurêd bêxîret in».

¹³Ev şe'detîke r'ast e, lema h'işk li wan hilêf, ku saxlem bin bawerîyêda ¹⁴û guh nedine ç'ilovîskîyêd cihûya^f û t'emîyêd wan merivêd^f ku ji r'astîyê dager'îyane. ¹⁵Her tişt h'elal e bona h'elala, lê h'eram

* ^{1:1-2} Aha jî tê fe'mkirinê: «gazîkirîyê bona pêşdaçûyîna bawerîya bijartîyêd Xwedê û zanebûna ser r'astîyê, anegorî xwedênasîyê, ku ji wê r'astîyê ye gumana jîyîna h'eta-h'etayê».

** ^{1:2} Bi yûnanî xeber bi xeber aha ye: «Xwedêyê ku derewa nake».

* ^{1:10} Bi yûnanî xeber bi xeber aha ye: «Yêd ji sinetîyêf ne».

* ^{1:12} Bi yûnanî xeber bi xeber «p'êxemberekî wan» nivîsar e. Li gora hineka, navê vî zaneyî Epîmênîdes bû, ji bajarê Kinososê û şayîr bû. Ew qasî 600 salî berî Îsa Mesîh bibû.

û nebawerar'a tiştêkî h'elal t'une, h'eta aqil û îsafaf wan jî h'er'imîne. ¹⁶ Ew dibêjin, ku Xwedê nas dikin, lê bi kirêd xwe Wî înk'ar'f dikin, h'eram û xwesorîxwe ne û her kirineke qencr'a bêkêr in.

Hînkirina saxlem

2 ¹ Lê tu, çi li hînkirina saxlem dik'eve, hîn ke. ² Kalemêr bira xwegirtî, giran û maqûl bin, bawerîyê, h'izkirinê û sebirêda serxwe bin.

³ Pîrejî jî bira usa p'ergal bin, çawa li merivêd Xwedê dik'eve, ne buxdanbêj, mêla wan ne ser vexwarinê be. Lê bira xweyêd şîretêd qenc bin, ⁴ wekî jinêd cahil hîn kin, ku mêr û zar'êd xwe h'iz bikin, ⁵ aqilda giran bin, nav-namûs, malkir, h'eyf, gur'a^f mêrê xweda bin, wekî xebera Xwedê neyê bêhurmetkirinê.

⁶ Usa jî dil bide xorta, ku aqilda giran bin. ⁷ Her tiştîda jî, tu xwe-xa bibe t'ertzê kirinêd qenc, nava hînkirinêda bêdur'ûtî û maqûl be, ⁸ bi xeberêd saxleme bê kêmasî, wekî yê miqabil şermî bimîne û hindava meda tiştêkî wîyî gotinê t'unebe.

⁹ Xulama şîret ke, ku gur'a axayêd xweda bin û her tiştîda li wan xweş bîn, cab-sabê wan nedin,

¹⁰ destdirêjayîyê nekin, lê aminîya qence t'am nîşanî wan kin, wekî hînkirina bona Xilazkirê me Xwedê, her alîyava bixemilînin.

¹¹ Çimkî k'erema^f Xwedê bona xilazbûna^f h'emû meriva xuya bû, ¹² Ew me hîn dike, ku em nep'akîyê û dilhavijîyêd dinyayê înk'ar kin û aqilda giran, bi heqîyê û xwedênasîyê bijîn li vê dinê, ¹³ hîvîya wê gumana xwezilî, xuyabûna r'ûmeta Xwedêyê mezin, Xilazkirê me Îsa Mesîh bin. ¹⁴ Ewî Xwe bona me da der, ku me ji h'emû neheqîya xilaz^f ke û paqij ke, bike cime'ta Xweye xîretk'êşêd kirinêd qenc.

¹⁵ Van tiştê hîn ke, bi t'emamîya h'ukumê xwe dil bide wan û li wan hilê. Bira t'u kes te bêhurmet neke.

R'abûn-r'ûniştina bawermenda

3 ¹ Bike bîra cime'tê, ku gur'a serwêr û h'ukumeta bikin, guhdar bin û bona h'emû kirinêd qenc hazir sekinî bin. ² Hindava t'u kesekîda xirab xeber nedin, şer'ûd nîbin, lê milûk bin û şîrinayîya xwe hindava h'emû merivada bidine k'ifşê. ³ Çimkî em jî wextekê bêfe'm bûn, xwesorîxwe, xalifî^f û xulamêd cûr'e-cûr'e temêd xirab û k'êfa dilê xwe bûn, me nava xirabîyê û h'evsûdîyêda dijît,

em mîna me'rê r'eş, li ber ç'e've hev r'eş bûn. ⁴Lê gava şîrinayî û h'izkirina Xwedê, Xilazkirê me xuya bû, ⁵Wî em xilaz kirin. Ne ku bona wan kirinêd r'aste ku me kirin, lê li gora r'e'ma Xwe em xilaz kirin, bi şûştinê em nû dinê k'etin û bi R'uh'ê Pîroz nûyejîyîn bûn*. ⁶Wî Xwedêyî ew R'uh' bi mer'danî ser meda barand, bi destê Îsa Mesîhê Xilazkirê me, ⁷wekî bi k'erema Wî em r'ast' bê-ne h'esabê û bi wê gumanê jîyîna h'eta-h'etayê war bin. ⁸Vê gotinêda xêlif t'une. Û ez dixwazim ku tu van tiştê e'seyî kî, wekî yêd ku bawerîya xwe Xwedê tînin, xîret kin, tiştêd qenc bikin. Evana merivar'a qenc û k'ar in.

⁹Lê tu xwe ji de'w-dozêd ax-maxtî, r'eqema silsileta^f, hev'r'ik'iyê û şer'-de'wêd li ser Qanûnê dûr

bigire, çimkî ew bêkêr û bêk'ar in. ¹⁰Ji yê ku bêt'ifaqîyê dike, carekê-duda şîret ke dûr k'eve. ¹¹Tu zanî ku yê usa xalifî û gunek'ar^f e, ew xwexa dîwanê ser xweda tîne.

Gotinêd axirîyê

¹²Gava Artemas yan Tixîko ez bişînime cem te, bike ku bêyî Nîkopolîsê, cem min, çimkî min qirar da zivistana xwe li wir derbaz kim. ¹³Zênasê qanûnzana^f û Apo-lo zû ver'êke, usa be ku ew r'êva kêmasîya tiştêkî nebînin. ¹⁴Yêd ji me jî bira hîn bin, pey kirinêd qenc bin, wekî kêrî h'ewcetîya merivayê bîn û bê ber nebin.

¹⁵H'emûyêd t'evî min li te silav dîkin. Silavê bide wan, yêd ku bawerîyêda me h'iz dîkin.

K'erema Xwedê we h'emûyar'a be.

* ^{3:5} Aha jî tê fe'mkirinê: «Xwedê em xilaz kirin, bi şûştina R'uh'ê Pîroz nû dinê xistin û nûyejîyîn kirin».